

nání, nýbrž jest to jediné právem vyrovnacích věřitelů. Tím spíše to platí o rekursu proti usnesení, jímž bylo jen zrušeno usnesení prvního soudu zamítající návrh na povolení zemědělského vyrovnání. Protože dovolací rekurs byl podán osobou k němu neoprávněnou, bylo jej odmítnouti.

Čís. 15522.

Vyhlásenie vecí za feriálnu (podľa odst. 4 čl. XI. zák. čís. 23/1928 Sb. z. a n.) neplatí len na určité súdne prázdniny, ale má účinnosť až do pravoplatného skončenia sporu.*)

(Rozh. z 21. októbra 1936, Rv III 795/36.)

N a j v y š š í s ú d dovolaciú žiadosť odmietol z týchto

d ō v o d o v:

Prezident krajského súdu vyhlásil 19. júna 1934 súdený spor podľa 4. odst. čl. XI. zák. č. 23/1928 Sb. z. a n. za vec feriálnu. Toto vyhlásenie má účinnosť až do pravoplatného skončenia sporu (srov. Sb. n. s. č. 9589).

Rozsudok odvolacieho súdu bol doručený právnomu zástupcovi dovolateľa 21. augusta 1936, uplynula preto dovolacia lehota dňom 5. septembra 1936.

Dovolacia žiadosť, podaná až 12. septembra 1936, je preto opozdená a musela byť podľa 1. odst. § 529 Osp. odmietnutá.

Čís. 15523.

Rodiče se nemohou vzdáti nároku na nutnou výživu příslušejícího jim proti dětem.

(Rozh. ze dne 22. října 1936, R I 976/36.)

Proti žalobě na plnění výživy podle § 154 obč. zák. namítli žalovaní, že se žalobkyně vzdala soudním smírem veškerých alimentárních nároků proti nim za to, že jí poskytnou na doživotí bezplatně užívání bytu. P r v ý s o u d žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d uložil prvnímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Nárok podle § 154 obč. zák. na poskytování slušné výživy jest nárokem soukromoprávním podléhajícím volné smluvní dispozici stran.

*) Srovnaj: Sb. n. s. 9589.

Může býti proto úmluvcu stran obmezen, ba není vyloučeno i vzdání se ho dohodou stran. Jinak jest tomu však ohledně vzdání se nároku toho, pokud směřuje k zabezpečení nutné výživy. Tento nárok rodičů upadnuvších v nouzi proti dětem na nutnou výživu jest právem nezadatelným, tkvícím v rodinném poměru stejně jako obdobný nárok dětí proti rodičům (§§ 1481 a 795 obč. zák., Sb. n. s. čís. 14824; srov. Klangův komentář, str. 855 a 884, Ehrenzweig: System 1917 II. sv., 2 pol., str. 200). Jest proto vzdání se jeho bezúčinné a proti smluvníkům nezávazné. I když se tedy žalobkyně vrchnoporučensky schváleným smírem za bezplatné doživotní poskytnutí jí bytu o dvou místnostech k užívání a bydlení vzdala veškerých alimentálních nároků proti žalovaným dítkám, nepozbyla tím proti nim nároku na nutnou výživu. Ježto pak otázka, je-li rodič výživu podle § 154 obč. zák. požadující »v nouzi«, jest otázkou právní, kde pro předpoklad tohoto alimentálního nároku stačí i to, že případné prostředky rodičů nestačí zplna k opatření nutné výživy, není rozhodujícím, že žalobkyně uplatňuje svojí žalobou širší nárok na slušnou výživu. Náleží soudu, by uznal, zda nárok na tu kterou výživu a do jaké míry jest odůvodněn. Okolnost, jsou-li tu dány vskutku všechny zákonné předpoklady pro nárok podle § 154 obč. zák., a to u obou sporných stran, bude předmětem dalšího jednání procesního soudu. Nejsou podstatné vývody žalované, hledící dolíčiti neoprávněnost žaloby a nutnost zamítnutí jejího již nyní proto, že žalobkyně netvrdila, že poskytnutí bytu nestačí k nutné její výživě a nezažalovala rozdíl v ceně poskytnutého jí bezplatného bytu a alimentů dle měřítko nutné výživy a že netvrdila také okolnosti svědčící tomu, že se poměry mezi uzavřením smíru a žalobou značně v její neprospěch změnily. Vždyť jde tu jednak o otázky, jež bude řešiti soud při rozhodování o výši nutné výživy žalobkyni případně příslušející.

Čís. 15524.

K čl. II, odst. 2 vlád. nař. čís. 261/34 Sb. z. a n.

Byla-li důvodem zamítnutí návrhu úvěrního společenstva na zápis do obchodního rejstříku časově omezená překážka stanovená § 19 zák. ze dne 2. března 1933 čís. 44 Sb. z. a n., je rejstříkový soud, pominula-li tato překážka, hledíc k čl. II, odst. 2 vlád. nař. čís. 261/34 Sb. z. a n. oprávněn vydati k návrhu nové rozhodnutí, nejsou vázán dřívějším zamítajícím rozhodnutím.

(Rozh. ze dne 22. října 1936, R I 1093/36.)

Usnesení p r v é h o s o u d u, jímž byl povolen zápis společenstva Spar- und Darlehenskassen-Verein, nabylo formálněprávní moci. Teprve potom navrhlo společenstvo Spar- und Vorschusskassa tamže výmaž onoho společenstva z rejstříku namítajíc, že povolení zápisu odporovalo předpisům vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, čís. 261 Sb. z.